

Nr: 2025-130236

Het College van Beroep voor de Examens,

mr. M.H.E. Mathon, voorzitter, dr. R. Wilders, en S.S. Çatak, leden.

BESLISSING inzake het beroep van [REDACTED], hierna te noemen “appellant”, ingesteld bij schrijven van 5 september 2025, tegen de beslissing van 14 augustus 2025 van de BSA-commissie, namens de decaan van de Faculteit Economie en Bedrijfskunde, hierna te noemen “verweerder”, waarbij het verzoek van appellant om uitstel van de BSA-norm is afgewezen, waardoor appellant een negatief Bindend Studieadvies (hierna: BSA) is toegekend voor de bacheloropleiding Economics and Business Economics.

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 14 augustus 2025 heeft verweerder het verzoek van appellant om uitstel van de BSA-norm afgewezen. Verweerder heeft aan appellant een negatief BSA uitgebracht omdat hij niet voldoet aan de opgelegde BSA-norm voor het behalen van 48 EC aan eerstejaarsvakken. Appellant heeft 42 EC aan eerstejaarsvakken behaald en voldoet daarmee niet aan de gestelde BSA-norm. Tegen dit besluit is het beroep van 5 september 2025 gericht.

Bij schrijven van 8 september 2025 is verweerder verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Dit gesprek heeft plaatsgevonden op 29 september 2025, maar heeft niet geleid tot een minnelijke oplossing van het geschil. Het beroep is behandeld tijdens een zitting op 8 oktober 2025, alwaar appellant, middels digitale verbinding, is verschenen met zijn gemachtigde [REDACTED]. Namens verweerder is, middels digitale verbinding, verschenen [REDACTED], voorzitter van de BSA-commissie.

Appellant heeft gelijktijdig met de indiening van het beroepschrift een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend. Het verzoek ziet op tijdelijke schorsing van het besluit van verweerder en het verkrijgen van toegang tot het onderwijs en de tentaminering om eventuele studievertraging te voorkomen, hangende het administratieve beroep. Op 8 september 2025 heeft het College verweerder verzocht om na te gaan of hij vrijwillig aan het verzoek van appellant wenst te voldoen, waardoor de voorzitter van het College zich niet inhoudelijk over het verzoek hoeft te buigen. Op 9 september 2025 heeft verweerder het College bericht dat hij vrijwillig aan het verzoek zal voldoen. Appellant heeft als gevolg hiervan het verzoek om voorlopige voorziening integraal ingetrokken, maar heeft te kennen gegeven het verzoek om toekenning van de proceskostenvergoeding te handhaven. Het College zal derhalve in dit besluit een oordeel geven op het verzoek om toekenning van de proceskosten in het kader van de procedure om een voorlopige voorziening.

II. Motivering

Standpunt van appellant

Appellant heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellant kan zich niet met het besluit verenigen en meent dat hem uitstel van de BSA-norm dient te worden verleend, nu er sprake was van persoonlijke omstandigheden die zijn studiebelastbaarheid hebben beïnvloed, te weten mentale problematiek.

Appellant stelt allereerst dat het besluit in het Engels is geformuleerd en de hoorzitting in het kader van het uitstelverzoek in het Engels is uitgevoerd, terwijl hij een Nederlandse ingezetene is, althans de Nederlandse taal spreekt. Appellant stelt dat verweerder op grond van artikel 2:6 van de Awb is gehouden in de Nederlandse taal te communiceren. Dat het besluit heden dan ook is opgesteld in het Engels, acht appellant dan niet alleen onwenselijk maar ook juridisch onjuist.

Ten tweede stelt appellant dat het besluit in strijd met artikelen 3:2 van de Awb (zorgvuldigheidsbeginsel) en 3:46 van de Awb (motiveringsbeginsel) is genomen, nu appellant meent dat zijn persoonlijke omstandigheden in beperkte of onjuiste mate zijn meegenomen in de besluitvorming. Appellant stelt dat hij gedurende het gehele academische jaar last heeft ondervonden van de mentale problemen, welke zijn ontstaan na een relatiebreuk. Appellant geeft daartoe aan dat hij zijn persoonlijke omstandigheden tijdig kenbaar heeft gemaakt en dat deze omstandigheden zijn onderbouwd met bewijsstukken. Nu verweerder heeft volstaan met een algemene redenering dat de persoonlijke omstandigheden onvoldoende aannemelijk zijn gemaakt, meent appellant dat er een in te beperkte mate op de persoon toegesneden beoordeling heeft plaatsgevonden, temeer nu het ontbreken van het causale verband tussen de gestelde persoonlijke omstandigheden en het niet behaald hebben van de benodigde studiepunten niet duidelijk is gemotiveerd. Er is gewezen op bewijsstukken die zijn toegestuurd en dat namens de psycholoog is toegelicht dat hij wegens een grensoverschrijdende jurisdictie niet bevoegd is een officiële verklaring op schrift te stellen. Verweerder zou hebben nagelaten te motiveren waarom zijn of namens hem opgestelde verklaringen niet gevolgd kunnen worden. Dit klemmt te meer nu appellant consequent en consistent sessies heeft gevolgd om zijn mentale problemen te verhelpen. Nu er onvoldoende motivering aan het besluit ten grondslag ligt en niet alle relevante feiten in voldoende mate zijn meegewogen, meent appellant dat het besluit niet in stand kan blijven. Appellant verzoekt het beroep gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te vernietigen. Appellant verzoekt daarnaast verweerder te veroordelen tot het vergoeden van de proceskosten en nader te specificeren reiskosten.

Standpunt van verweerder

Verweerder heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

De BSA-norm is vastgesteld op 48 EC. Nu appellant slechts 42 EC heeft behaald, voldoet hij niet aan de BSA-norm. Volgens verweerder is de beslissing waartegen het beroep zich richt op de juiste gronden genomen.

Allereerst stelt verweerder dat appellant in de systemen van de UvA staat ingeschreven als Nederlandse student, maar dat hij heeft aangegeven voorkeur te hebben voor de Engelse taal. Alle door appellant ingediende stukken in het kader van het uitstelverzoek zijn dan ook ingediend in het Engels. Verweerder stelt zich op het standpunt dat hij er dan ook op mocht vertrouwen dat appellant de voorkeur heeft om in het Engels te converseren, temeer nu hij op geen enkel moment bezwaar heeft gemaakt tegen deze gang van zaken. Verweerder meent dat het College voorbij dient te gaan aan dit punt.

Verweerder geeft ten tweede aan dat appellant zich beroept op persoonlijke omstandigheden, te weten de mentale problematiek. Verweerder meent dat de beperkte studieresultaten niet in voldoende mate kunnen worden verklaard door de aangedragen persoonlijke omstandigheden. Verweerder geeft daarbij aan dat het verbreken van een relatie op zichzelf geen reden is om uitstel van de BSA-norm te verlenen, nu dit geen persoonlijke omstandigheid betreft zoals vastgelegd in de Onderwijs- en Examenregeling. De mentale problemen die voortkomen uit de relatiebreuk kunnen echter wel worden gezien als persoonlijke omstandigheden die zouden kunnen nopen tot uitstel van de BSA-norm. Verweerder stelt zich op het standpunt dat appellant geen concrete bewijsstukken heeft ingediend die de mentale problematiek en de impact daarvan op de studiebelasting onderschrijft, temeer nu een concrete diagnose of behandelplan van de mentale problematiek ontbreekt. Verweerder geeft daarbij aan dat uit de correspondentie tussen appellant en de psycholoog, tevens de oom van appellant, niet is op te maken wat de aard is geweest van de gesprekken tussen hen en dat appellant aan hem te kennen heeft gegeven dat het goed gaat met hem. Ook uit de andere ingediende bewijsstukken is de mentale problematiek en impact daarvan op de studieresultaten niet concreet vast te stellen. Uit de studieresultaten is evenmin op te maken in welke perioden appellant last heeft gehad van de mentale problemen, nu de studieresultaten gedurende het gehele academische jaar zeer wisselvallig zijn geweest. Verweerder geeft daarbij aan dat appellant zich in oktober 2024 tijdig heeft gemeld bij de studieadviseur en vervolgens is doorverwezen naar de studentenpsycholoog, welke aan appellant heeft gesuggereerd een training over studiemotivatie en emotieregulatie te volgen, wat appellant heeft gedaan. Appellant zou bij een vervolgspraak bij de studieadviseur in december 2024 hebben

aangegeven dat hij zijn leven weer ‘op de rails’ heeft en is geadviseerd om een nieuwe afspraak in maart 2025 te maken. Appellant heeft echter pas weer eind mei 2025 contact opgenomen met de studieadviseur, terwijl hij in de tussenliggende periode brieven heeft ontvangen waarin het belang van het onderhouden van contact met de studieadviseur is belicht. Gelet op de uitingen bij de studieadviseur en de psycholoog (oom van appellant), is de periode waarin appellant last heeft gehad van de gestelde mentale problematiek niet goed vast te stellen, maar lijkt deze zich te beperken tot het eerste semester. Nu appellant ook in het tweede semester wisselvallige studieresultaten heeft behaald, kan ook hierdoor het causale verband niet goed worden vastgesteld. Deze stelling wordt dan ook ondersteund met de studieresultaten, nu appellant de ‘zwaardere’ eerstejaarsvakken in het tweede semester niet heeft behaald en ook geen specifieke aanduiding van de persoonlijke omstandigheden in het tweede semester heeft gegeven. Al met al is verweerder van mening dat er geen causaal verband vastgesteld kan worden en dat de aangedragen persoonlijke omstandigheden geen verklaring geven voor de behaalde studieresultaten.

Verweerder is dan ook in de overtuiging dat appellant, hoewel hij 42 EC heeft behaald, niet geschikt is voor de opleiding en meent dat een andere opleiding passender is. Verweerder ziet geen reden om het bestreden besluit te herzien.

Met betrekking tot het verzoek om een voorlopige voorziening geeft verweerder aan dat hij de keuze heeft gemaakt vrijwillig aan het verzoek te voldoen. Dit komt omdat hij eerst voornemens was om alle lopende verzoeken om voorziening inhoudelijk aan te brengen bij het College, maar dat dat er te veel waren om nog te kunnen verwerken in deze hectische periode. Uit praktische overweging is er derhalve besloten om vrijwillig te voldoen aan alle verzoeken, om zo beter om te kunnen gaan met de grote stroom aan lopende beroepen en verzoeken.

Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
2. In artikel 2:6, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is bepaald dat bestuursorganen en onder hun verantwoordelijkheid werkzame personen de Nederlandse taal gebruiken, tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald. In artikel 2.6, tweede lid, is bepaald dat in afwijking daarvan een andere taal kan worden gebruikt indien het gebruik daarvan doelmatiger is en de belangen van derden daardoor niet onevenredig worden geschaad.
3. Ingevolge artikel 7.8b WHW kan het instellingsbestuur aan een student een afwijzend advies met bindend karakter uitbrengen over de voortzetting van zijn studie binnen de bacheloropleiding. Dit artikel bepaalt tevens dat het instellingsbestuur nadere regels vaststelt ter uitvoering van dit advies.
4. De decaan van de Faculteit Economie en Bedrijfskunde heeft nadere regels gesteld betreffende het uitbrengen van studieadvies in de Onderwijs- en Examenregeling Bacheloropleidingen van de Faculteit Economie en Bedrijfskunde 2024-2025 (hierna: OER). Met betrekking tot het BSA is in artikel 6.3, deel A, van de OER – voor zover hier van belang – het volgende bepaald:

1. De decaan brengt aan iedere student van een voltijdse bacheloropleiding uiterlijk aan het eind van diens eerste studiejaar van inschrijving bindend advies uit over de voortzetting van de studie.
2. Om een positief studieadvies te krijgen, moet de student aan het einde van het eerste jaar van inschrijving voor de opleiding, ten minste 48 EC van het studieprogramma van het eerste jaar hebben behaald. Studiepunten van vrijstellingen tellen niet mee tot een maximum van 12 EC.
3. Aan de student die een verzoek tot uitschrijving vóór 1 februari van het eerste jaar van inschrijving doet, wordt geen studieadvies als bedoeld in lid 1 uitgebracht. Deze regeling wordt eenmalig toegepast.
4. Voor studenten die zich vóór 1 februari uitschrijven uit het programma en het programma in het komende academisch jaar opnieuw beginnen, zullen behaalde studiepunten voor een vak uit het voorgaande jaar niet worden meegeteld voor de BSA.
5. De student die na afloop van het eerste jaar van inschrijving niet aan de norm heeft voldaan,

ontvangt de schriftelijk mededeling dat de decaan voornemens is de student een negatief bindend studieadvies te geven. De mededeling wordt zo spoedig mogelijk na afloop van het laatste hertentamen van het eerste jaar van inschrijving aan de student gedaan.

6. Een negatief bindend studieadvies blijft achterwege, als de student via een verzoek tot uitstel aantoonst niet aan de norm te hebben voldaan als gevolg van persoonlijke omstandigheden, zoals gedefinieerd in artikel 6.4 lid 3.

7. In de - in lid 4 genoemde - mededeling wordt de student erop gewezen dat hij in geval van erkende persoonlijke omstandigheden uitstel van het negatief bindend studieadvies kan aanvragen bij de Bindend Studieadvies Commissie. In de mededeling staat op welke wijze de student zich voor een hoorzitting door de Bindend Studieadvies Commissie kan aanmelden. Studenten die zich niet aanmelden voor een hoorzitting bij de Bindend Studieadvies Commissie, ontvangen een definitief negatief bindend studieadvies.

8. De Bindend Studieadvies Commissie is gemandateerd om namens de decaan uitstel te verlenen van het negatief bindend studieadvies indien er sprake is van persoonlijke omstandigheden. Zo spoedig mogelijk na afloop van de hoorzitting wordt bepaald of er uitstel wordt verleend.

9. Een negatief bindend studieadvies heeft voor de student tot gevolg dat hij zich gedurende de volgende drie studiejaar niet kan inschrijven voor dezelfde of, indien aanwezig, verwante bacheloropleiding bij EB. Verwante opleidingen zijn:

- BSc Actuariële Wetenschappen, BSc Econometrie en Data Science en BSc Business Analytics
- BSc Economics and Business Economics en BSc Fiscale Economie

10. Aan een student die uitstel van het bindend studieadvies krijgt, zal bij herinschrijving in een volgend studiejaar wederom het studieadvies als bedoeld in lid 1 worden uitgebracht. Bij herinschrijving moet de student opnieuw aan de norm van 48 EC voldoen, waarbij de reeds behaalde vakken buiten beschouwing worden gelaten. Indien de student, om het volledige eerste jaar af te ronden, minder dan het aantal EC's dient te behalen dan die in de norm is vastgesteld, voldoet de student aan de norm als alle resterende eerstejaarsvakken behaald zijn.

11. Tegen een besluit inzake een negatief bindend studieadvies kan binnen zes weken na de dag waarop het besluit is bekendgemaakt, beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor de Examens.

5. In artikel 6.4, deel A, van de OER is – voor zover hier van belang – het volgende bepaald:

1. De decaan verbindt geen afwijzing aan het studieadvies, indien er sprake is van persoonlijke omstandigheden en de student als gevolg hiervan in redelijkheid niet geacht kan worden te hebben voldaan aan de norm bedoeld in artikel 6.3 lid 2.

2. Indien een persoonlijke omstandigheid, als bedoeld in lid 3 van dit artikel, zich voordoet, maakt de student daarvan zo spoedig mogelijk melding bij de studieadviseur tijdens een persoonlijk gesprek onder opgave van:

- a. de periode waarin de omstandigheid zich voordoet of voordeed;
- b. een omschrijving van de omstandigheid en de ernst ervan;
- c. de mate waarin de student niet aan het onderwijs of een tentamen kan deelnemen of heeft kunnen deelnemen.

De student draagt zorg voor het aanleveren van bewijsstukken om zijn melding te onderbouwen en bespreekt deze met de studieadviseur.

3. Als persoonlijke omstandigheden in de zin van dit artikel worden uitsluitend aangemerkt:

- a. ziekte van de student;
- b. lichamelijke, zintuiglijke of andere functiestoornis van de student;
- c. zwangerschap van de student;
- d. bijzondere familieomstandigheden;
- e. het lidmaatschap van een medezeggenschapsraad of opleidingscommissie van de universiteit;
- f. het lidmaatschap van een visitatiecommissie bedoeld in hoofdstuk 5a van de WHW;
- g. het lidmaatschap van het bestuur van een studentenorganisatie van enige omvang met volledige rechtsbevoegdheid, dan wel van een vergelijkbare organisatie van enige omvang, bij wie de behartiging van het algemeen maatschappelijk belang op de voorgrond staat en die daartoe daadwerkelijk activiteiten ontplooit;
- h. in individuele gevallen omschreven activiteiten in het belang van de universiteit, zulks, met inachtneming van de richtlijnen van het College van Bestuur, ter bepaling van de decaan;
- i. topsport of topcultuur: de student heeft de officiële UvA-topsportstatus of UvA-topcultuurstatus van de studentdecanen gekregen en kan aantonen dat zijn sportschema of culturele activiteiten tot studievertraging hebben geleid.

6. Artikel 7, deel A, van de OER bevat een hardheidsclausule:
In gevallen waarin de onderwijs- en examenregeling niet voorziet, en in gevallen waarin sprake is van onevenredige benadeling of onbillijkheid van overwegende aard, beslist de decaan onder wie de opleiding valt, tenzij het de bevoegdheid van de examencommissie betreft.
7. Niet in geschil is dat appellant niet voldoet aan de vastgestelde BSA-norm. Appellant heeft in het academische jaar 2024-2025 42 EC behaald en heeft daarmee niet voldaan aan de BSA-norm van 48 EC aan eerstejaarsvakken voor de bacheloropleiding Economics and Business Economics.
8. Het College zal zich allereerst buigen over de aangebrachte beroepsgrond met betrekking tot de gehanteerde voertaal.
9. Gelet op hetgeen in artikel 2:6 van de Awb is bepaald dienen bestuursorganen (waaronder verweerder), in beginsel, de Nederlandse taal te gebruiken in het bestuurlijk verkeer. Het tweede lid van dat artikel bepaalt dat een andere taal kan worden gebruikt indien dit doelmatiger is en de belangen van derden daardoor niet onevenredig geschaad worden. Nu appellant zelf in het studenteninformatiesysteem te kennen heeft gegeven voorkeur te geven aan de Engelse taal is hij niet in zijn belangen geschaad. Voor zover appellant, zoals aangevoerd in beroep, meent wel in zijn belang geschaad te zijn volgt het College dat standpunt niet omdat appellant het verzoekschrift om uitstel van de BSA-norm in de Engelse taal heeft ingediend en op geen enkel moment heeft aangegeven de opgegeven taalvoorkeur te willen wijzigen. Gelet hierop ziet het College ook geen reden om tot toekenning van de proceskostenvergoeding in het kader van het administratieve beroep over te gaan.
10. Met betrekking tot de aangebrachte beroepsgronden met betrekking tot het BSA, oordeelt het College als volgt.
11. Het College heeft vastgesteld dat de relatiebreuk de reden is geweest van de gestelde mentale problematiek, nu dit niet is weersproken door verweerder. Het College is echter van oordeel dat appellant geen bijzondere persoonlijke omstandigheden heeft aangedragen, welke onderbouwd zijn met concrete bewijsstukken, die zouden moeten leiden tot uitstel van de BSA-norm. Het College overweegt daarbij dat appellant geen bewijsstukken heeft ingediend die de gestelde mentale problematiek en de impact daarvan op de studiebelastbaarheid kenbaar maken. Daarbij overweegt het College dat appellant geen diagnose, behandelplan of andere concrete bewijsstukken heeft overlegd waaruit nadrukkelijk mentale problematiek is op te maken. Appellant heeft niet concreet aangetoond wanneer hij minder studiebelastbaar was, waardoor het, mede gelet op de fluctuerende studieresultaten gedurende het gehele academische jaar en het niet behaald hebben van de zogenoemde 'zwaardere' vakken, niet mogelijk is om het causale verband vast te stellen. Nu ook de in het kader van het beroep ingediende bewijsstukken die persoonlijke omstandigheden niet voldoende onderschrijven, oordeelt het College dat verweerder op goede grond heeft geconcludeerd dat het causale verband tussen de aangedragen persoonlijke omstandigheden en de behaalde studieresultaten ontbreekt. Het College meent dat verweerder mocht betwijfelen of de aangevoerde persoonlijke omstandigheden voldoende verklaring vormen voor de behaalde studieresultaten. Verweerder mocht dan ook in redelijkheid een negatief BSA uitvaardigen. Het is het College voorts niet gebleken dat het besluit onzorgvuldig is voorbereid, genomen of gemotiveerd.
12. Alles overziend volgt het College het oordeel van verweerder dat de door appellant aangevoerde persoonlijke omstandigheden geen voldoende verklaring geven voor het niet hebben kunnen voldoen aan de BSA-norm door appellant, nu het causale verband ontbreekt. Verweerder heeft daarom in redelijkheid kunnen besluiten om appellant een negatief BSA toe te kennen. Het bestreden besluit is niet in strijd met het recht. Het beroep is ongegrond.
13. Met betrekking tot de toekenning van de proceskostenvergoeding in het kader van het verzoek om voorlopige voorziening oordeelt het College als volgt.

14. Ingevolge artikel 7.61, zesde lid, van de WHW komt de voorzitter van het College de bevoegdheid toe om een voorlopige voorziening te treffen hangende het administratief beroep. Appellant heeft het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening eerder ingetrokken en het College gelijktijdig verzocht een veroordeling uit te spreken over de bij hem opgekomen proceskosten. Er heeft geen hoorzitting plaatsgevonden in het kader van deze procedure.
15. Verweerder heeft, uit praktische overwegingen, besloten te voorzien in het verzoek van appellant. Met het toestaan van deelname aan het onderwijs, hangende het administratieve beroep, is geheel tegemoetgekomen aan het verzoek van appellant. Gelet op artikel 8:75a van de Awb biedt dat aanleiding voor de vergoeding van de proceskosten voor het indienen van het verzoek. Gelet op de uitspraak van 1 augustus 2025 van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ECLI:NL:RVS:2025:3619) dienen deze kosten gelijkgesteld te worden met de waarde van procespunten die aan het administratieve beroep zijn toegekend in het Besluit proceskosten bestuursrecht.
16. Gelet op het vorenstaande wijst het College het verzoek om een proceskostenvergoeding in het kader van de voorlopige voorziening toe en veroordeelt het College verweerder in de door appellant gemaakte kosten. Deze kosten stelt het College op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op 1 punt voor het indienen van het verzoekschrift. Het College is van oordeel dat de wegingsfactor moet worden vastgesteld op 0,25 (zeer licht), nu de geleverde prestatie van de rechtsbijstandverlener in het kader van het verzoek redelijkerwijs als zeer gering moet worden gezien en het spoedeisende belang een gegeven is bij administratieve beroepszaken die betrekking hebben op het bindend studieadvies. De hoogte van de vergoeding wordt daardoor op €161,75,- vastgesteld.

III. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het verzoek om voorlopige voorziening opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 161,75 (zegge: honderdeenenzestig euro en vijfenzeventig cent);
3. bepaalt dat afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:
 - partijen;
 - de decaan van de Faculteit Economie en Bedrijfskunde;
 - het College van Bestuur en wordt zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking gesteld aan belangstellenden.

Amsterdam, 4 december 2025

A. van der Weerd-Kramer LLB
secretaris

mr. M.H.E. Mathon
voorzitter

Tegen deze beslissing kan appellant(e) binnen 6 weken beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA te Den Haag. Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken.